

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Opolu jako właściwego. W uzasadnieniu podał, że zasadą jest, iż powództwo wytacza się według miejsca zamieszkania strony pozwanej a zgodnie z orzeczeniami Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości sąd bada z urzędu właściwość miejscową, nawet gdy przepisy obowiązujące w danym kraju przewidują takie badanie jedynie na zarzut pozwanego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód domagając się jego uchylecia i rozpoznania sprawy przez Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim, t.j. sąd jego miejsca zamieszkania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zaskarżone postanowienia nie może się ostać.

Miejscem zamieszkania pozwanej K. H. jest O.. Faktem jest, że zgodnie z art. 27 § 1 k.p.c. powództwo wytacza się przed sąd pierwszej instancji, w którego okręgu pozwany ma miejsce zamieszkania. Wbrew jednak stanowisku sądu pierwszej instancji niewłaściwość miejscową sąd bierze pod rozwagę tylko, o czym stanowi przepis art. 202 k.p.c. na zarzut strony pozwanej, zgłoszony i należycie uzasadniony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Sąd nie bada z urzędu tej niewłaściwości również przed doręczeniem pozwu. Skoro przepis powyższy stanowi jednoznacznie, że jedynie na zarzut pozwanego i to zgłoszony w określonym czasie sąd może badać właściwość miejscową to zaskarżone postanowienie stwierdzające z urzędu niewłaściwość miejscową Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim i przekazujące sprawę do Sądu Rejonowego w Opolu nie może się ostać. Podnieść również należy, że powołane przez sąd pierwszej instancji orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, która dotyczy alimentów. W związku z powyższym i na zasadzie art. 386 § 1 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. postanowiono jak wyżej.